

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.379/1
van 23 november 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen’

Op 26 oktober 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 november 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Cedric JENART, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 november 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om de procedure van aanvraag en behandeling van beroepskaarten te vereenvoudigen en te digitaliseren en om het risico op misbruik van beroepskaarten tegen te gaan.

3.1. Rekening houdend met de rechtsgrond biedende bepalingen die worden opgesomd in de aanhef van het ontwerp en met de aanvullende verduidelijking die daaromtrent door de gemachtigde werd verstrekt, kan worden aangenomen dat de ontworpen regeling in hoofdzaak rechtsgrond vindt in de artikelen 4, 6, derde lid, 7, derde lid, 8, tweede lid, 9, tweede lid, 10, eerste, derde en vierde lid, 13, eerste lid, en 17 van het decreet van 15 oktober 2021 ‘over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen’.

3.2.1. De artikelen 16 tot 19 van het ontwerp bevatten bepalingen over de gegevensverwerking die neerkomen op een aanvulling, een nadere specificering of zelfs een loutere herneming van bepalingen die deel uitmaken van hoofdstuk 9 van het decreet van 15 oktober 2021 (“Bepalingen over de gegevensverwerking”; artikelen 27 tot 29 van het decreet). Zo breidt artikel 16 van het ontwerp de in artikel 27 van het decreet opgesomde gevallen uit waarin de bevoegde overheid als verwerkingsverantwoordelijke kan optreden voor de verwerking van persoonsgegevens en specificeert artikel 17 van het ontwerp de categorieën persoonsgegevens die reeds in artikel 28, eerste lid, van het decreet, worden vermeld. De artikelen 18, tweede lid, en 19 van het ontwerp herhalen wat al voortvloeit uit de artikelen 28, derde lid, en 29 van het decreet.

3.2.2. De afdeling Wetgeving acht het nuttig om de hierna volgende opmerking uit advies 69.386/1 van 14 juni 2021 met betrekking tot de bepalingen inzake gegevensverwerking in het voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 15 oktober 2021 in herinnering te brengen:

“Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd.

Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de ‘essentiële elementen’ voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken : 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.”¹

3.2.3. Artikel 16 van het ontwerp heeft betrekking op het optreden van de verwerkingsverantwoordelijke en komt neer op een aanvulling met betrekking tot een niet-essentieel element inzake gegevensverwerking waarvoor, bij gebrek aan een uitdrukkelijke machtiging aan de Vlaamse Regering in het decreet van 15 oktober 2021, als rechtsgrond een beroep kan worden gedaan op de algemene bevoegdheid waarover de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ beschikt om de decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met artikel 27 van het voornoemde decreet van 15 oktober 2021.

3.2.4. In artikel 17 van het ontwerp worden de categorieën persoonsgegevens die reeds in artikel 28, eerste lid, van het decreet, worden vermeld, nader gespecificeerd.

Het omschrijven van de categorieën van te verwerken persoonsgegevens betreft ontegensprekelijk een essentieel element van de regeling inzake verwerking van dergelijke gegevens. Ook met betrekking tot dat aspect van de regeling moet worden vastgesteld dat het decreet van 15 oktober 2021 generlei machtiging ten aanzien van de Vlaamse Regering bevat. De specificatie van persoonsgegevens in artikel 17 van het ontwerp heeft evenwel uitsluitend betrekking op categorieën persoonsgegevens die al worden opgesomd in artikel 28, eerste lid, van het voornoemde decreet.

Het komt de afdeling Wetgeving voor dat de in artikel 17 gespecificeerde gegevens op natuurlijke wijze voortvloeien uit de in artikel 28 van het decreet uitgedrukte wil van de decreetgever. Ook voor deze bepaling kan aldus beroep worden gedaan op de reeds genoemde algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 28, eerste lid, van het decreet van 15 oktober 2021.

De adviesaanvrager moet in dit verband evenwel gewezen worden op het arrest nr. 158/2021 van 18 november 2021 van het Grondwettelijk Hof. Het Hof oordeelt in dit arrest dat een wettelijke bepaling het wettigheidsbeginsel gewaarborgd door artikel 22 van de Grondwet schendt, in zoverre ze niet bepaalt welke concrete identificatiegegevens worden verzameld en verwerkt en welke identificatiedocumenten in aanmerking komen. Indien de redenering van het Hof in dit arrest,² ontwikkeld in het kader van de beoordeling van wetgeving die oplegt dat alle eindgebruikers van elektronische communicatienetwerken identificeerbaar moeten zijn, een algemene draagwijdte heeft, is het niet uitgesloten dat vereist is dat het decreet zelf de concrete specificatie van categorieën persoonsgegevens die nu het voorwerp uitmaakt van artikel 17 van het ontwerp, moet bevatten.

¹ *Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 908/1, 82.

² GwH 18 november 2021, nr. 158/2021, B.8.4.2.

3.2.5. In artikel 18, eerste lid, van het ontwerp, worden de instanties opgesomd waarmee de bevoegde overheid de nodige persoonsgegevens uitwisselt voor de toepassing van de hoofdstukken 3, 4 en 7 van het ontworpen besluit. In de mate dat in artikel 18, eerste lid, andere instanties worden opgesomd dan de Dienst Vreemdelingenzaken, is die bepaling niet in overeenstemming met artikel 28, tweede lid, van het decreet van 15 oktober 2021, volgens hetwelk “het departement (...) voor de toepassing van hoofdstuk 5 (van het decreet) persoonsgegevens (uitwisselt) met de Dienst Vreemdelingenzaken, vermeld in artikel 3, 1°, van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaamse Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten”.³ De rechtsgrond voor artikel 18, eerste lid, 2° tot 7°, van het ontwerp, is derhalve problematisch.

3.2.6. In de artikelen 18, tweede lid, en 19 van het ontwerp, worden bepalingen overgenomen van het decreet van 15 oktober 2021. Het verdient geen aanbeveling om in een uitvoeringsbesluit bepalingen over te nemen van het decreet waaraan uitvoering wordt gegeven. De betrokken artikelen worden dan ook het best uit het ontwerp weggelaten. Opteren de stellers van het ontwerp er desalniettemin voor om, ter wille van bijvoorbeeld de transparantie van de regeling, die bepalingen in het ontwerp te behouden, dan zou erin telkens moeten worden gerefereerd aan de aldus overgenomen decretale bepalingen teneinde geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de plaats ervan in de hiërarchie van de rechtsnormen. Daartoe kan gebruik worden gemaakt van de formule “Overeenkomstig artikel ... van het decreet van 15 oktober 2021 ...”. Worden de artikelen 18, tweede lid, en 19 in het ontwerp behouden, dan kan daarvoor eveneens een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met respectievelijk de artikelen 28 en 29 van het meermaals genoemde decreet van 15 oktober 2021.

VORMVEREISTEN

4. De aan de afdeling Wetgeving meegedeelde documenten doen ervan blijken dat over het ontwerp op 20 juli 2021 advies 2021/68 werd uitgebracht door de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens. In dat verband dient er evenwel op gewezen te worden dat, gelet op hetgeen is uiteengezet in advies 66.033/1/AV van 3 juni 2019,⁴ een advies van de Vlaamse Toezichtcommissie niet per se volstaat om aan het betrokken vormvoorschrift te voldoen en dat in dat geval ook nog om een advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet worden verzocht.

³ In artikel 18, eerste lid, 2° tot 5° en 7°, van het ontwerp, wordt melding gemaakt van andere overheidsinstanties dan de Dienst Vreemdelingenzaken; in artikel 18, eerste lid, 6°, van het ontwerp, wordt de “Federatie der Belgische Diamantbeurzen vzw” vermeld, die geen overheidsinstantie is.

⁴ Adv.RvS 66.033/1/AV van 3 juni 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2019 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, wat betreft de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars’, opmerkingen 5.1 tot 5.4.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Gelet op hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond, schrijve men in de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef van het ontwerp:

“Dit besluit is gebaseerd op:

- de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20;
- het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen, artikelen 4, 6, derde lid, 7, derde lid, 8, tweede lid, 9, tweede lid, 10, eerste, derde en vierde lid, 13, eerste lid, 17, 27, 28 en 29.”

Artikel 2

6. In artikel 2, § 1, eerste lid, 1°, van het ontwerp, wordt verwezen naar artikel 10 van het koninklijk besluit van 20 maart 2007 ‘tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen’. Aan de gemachtigde werd gevraagd of deze verwijzing niet het best wordt aangepast aan het nieuwe Boek III, “Goederen”, van het Burgerlijk Wetboek (artikelen 3.47 e.v.). De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“Het is inderdaad nuttig om de verwijzing naar artikel 10 van het KB van 20 maart 2007 gedeeltelijk aan te passen aan de terminologie als bepaald in artikel 3.47 van het Burgerlijk Wetboek:

‘activiteiten in de bouwsector: werkzaamheden aan onroerende goederen uit hun aard, door incorporatie of door bestemming, zoals vermeld in artikel 10 van het koninklijk besluit van 20 maart 2007 tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen;’.”

De door de gemachtigde vermelde actualisering van de betrokken verwijzing kan worden bijgetreden.

7. In artikel 2, § 1, eerste lid, 2°, van het ontwerp, wordt een omschrijving gegeven van het begrip “gedetacheerde zelfstandige”. In de nota aan de Vlaamse Regering VR 2021 2210 DOC.1167/1 wordt daaromtrent de volgende toelichting verstrekt:

“6.1. In de definitie van gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen expliciteren dat ook (onder)aannemers gebruik kunnen maken van de vrijstelling zonder dat zij leverancier zijn van de goederen. Gezien de 2 vrijstellingsgronden geïnspireerd zijn op de Limosavrijstellingen werd er aan de federale collega’s (RSVZ) gevraagd of ook de (onder)aannemers gevat worden in het toepassingsgebied. De RSVZ gaf aan dat de vrijstellingsgronden strikt te interpreteren zijn waardoor (onder)aannemers zich niet

kunnen beroepen op deze vrijstellingsgronden. Deze strikte interpretatie wordt daarom ook gehanteerd in het ontwerpbesluit en in de nota aan de Vlaamse Regering verder verduidelijkt.”

Naar aanleiding van deze toelichting werd aan de gemachtigde gevraagd op welke wijze de keuze om (onder)aannemers uit te sluiten van de vrijstelling valt te verenigen met het gelijkheidsbeginsel, te meer daar de Limosavrijstellingen, waarop de regeling wordt afgestemd, minder vergaand zijn dan vrijstellingen voor een beroepskaart. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“De twee Vlaamse vrijstellingsgronden voor gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen zijn geïnspireerd op de bewoordingen vervat in art. 2, 1° en 2° van het KB van 20 maart 2007. Het is een beleidskeuze van de Vlaamse Regering om de vrijstellingsgronden strikt te interpreteren waardoor de (onder)aannemers er geen gebruik van kunnen maken: indien deze categorie ook wordt vrijgesteld van een beroepskaart betekent dit een zeer ruime vrijstelling voor elk werk van installatie en onderhoud door buitenlandse dienstverrichters. Dit heeft tot gevolg dat een Vlaamse klant de installatie of onderhoud van goederen aan om het even wie kan uitbesteden zonder dat hier een link kan worden gemaakt met het oorspronkelijke leveringscontract. De Vlaamse Regering wenst deze link met het oorspronkelijke leveringscontract te behouden om misbruiken te vermijden.

De nota aan de Vlaamse Regering (artikelsgewijze toelichting) wordt aangevuld met deze info.”

De suggestie om de nota aan de Vlaamse Regering aan te vullen, wat het betrokken aspect betreft, kan worden bijgetreden.

8. Aan het einde van de inleidende zin van artikel 2, § 1, tweede lid, van het ontwerp, wordt gerefereerd aan een berekening “conform artikel 6, tweede en derde lid, van de verblijfswet”. Alhoewel in artikel 2, 6°, van het decreet van 15 oktober 2021, een omschrijving wordt gegeven van de beoogde “verblijfswet”, verdient het ter wille van een goed begrip van de ontworpen regeling, aanbeveling om in de lijst met definities, in artikel 1 van het ontwerp, te expliciteren dat onder de “verblijfswet” de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ wordt verstaan.⁵

Artikel 3

9. In artikel 3, eerste lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat de bevoegde overheid het aanvraagformulier om een beroepskaart te verkrijgen ter beschikking stelt op haar website. Door de gemachtigde werd bevestigd dat in het aanvraagformulier geen bijkomende voorwaarden en gegevens worden vermeld die niet reeds voortvloeien uit artikel 10, tweede lid, van het decreet van 15 oktober 2021. Aldus begrepen is het beoogde aanvraagformulier toelaatbaar.

⁵ In voorkomend geval kan met een verwijzing naar de definitie in artikel 2, 6°, van het decreet van 15 oktober 2021 worden volstaan.

Wel kan de vraag worden opgeworpen of in artikel 3, eerste lid, van het ontwerp, benevens van het “verkrijgen” van de beroepskaart, ook niet van het “hernieuwen” ervan melding moet worden gemaakt, zoals in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp, het geval is.

10. In artikel 3, tweede lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat, bij een aanvraag om een beroepskaart te verkrijgen of te hernieuwen, de aanvrager de in dat lid opgesomde bewijsstukken toevoegt, “tenzij de bevoegde overheid reeds over de bewijsstukken beschikt en deze ongewijzigd zijn gebleven”. Het is niet duidelijk op welke wijze de aanvrager kan weten of de bevoegde overheid reeds over de nodige bewijsstukken beschikt en hoe dit aangetoond kan worden. De tekst van het ontwerp lijkt op dit punt nog aan een bijkomend onderzoek te moeten worden onderworpen.

Artikel 5

11. In artikel 5, § 2, tweede lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat, als het om een aanvraag gaat die een uitzonderlijke complexiteit behelst, de bevoegde overheid de termijn van 120 dagen om te beslissen, kan verlengen en dat, als de bevoegde overheid die termijn verlengt, ze de aanvrager schriftelijk op de hoogte brengt van de maximale termijn waarbinnen de beslissing wordt genomen.

Er kan, ter wille van de rechtszekerheid, worden overwogen om in artikel 5, § 2, tweede lid, van het ontwerp, te expliciteren hoeveel de verlenging van de termijn waarover de bevoegde overheid beschikt om de beslissing te nemen, maximaal mag bedragen.

Artikel 6

12. In artikel 6 van het ontwerp wordt bepaald dat de bevoegde overheid het advies inwint van experts voor de beoordeling van de innovatieve, economische, culturele, artistieke of sportieve meerwaarde van de zelfstandige beroepsactiviteit voor Vlaanderen.

Er valt uit de tekst van het ontwerp niet af te leiden op welke wijze de betrokken experts zullen worden geselecteerd, aangesteld of vergoed. Hierover om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“In het nieuw economisch migratiebeleid voor buitenlandse zelfstandigen wordt de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen (REOV) opgeheven. Deze Raad verleende onder meer een economisch advies (het had daarnaast ook de bevoegdheid om beroepskaarten in te trekken) aan de minister in de beroepsprocedures waarbij een aanvraag tot een beroepskaart werd geweigerd. Het nieuw beleid streeft administratieve vereenvoudiging na en, waar mogelijk, een gelijkschakeling met het economisch migratiebeleid voor buitenlandse werknemers (Besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers).

Dit betekent dat er in de toekomst advies wordt ingewonnen bij instanties opgesomd in art. 18, eerste lid, 2° tot en met 7° van het ontwerpbesluit. Deze instanties beschikken over de nodige expertise om een advies te formuleren over projecten met een

specifieke meerwaarde voor Vlaanderen (domeinen innovatie, economie, cultuur en sport). De adviesverlening zal zowel in eerste aanleg (door de dienst Economische Migratie) als in beroep (door de minister) worden gevraagd. De concrete afspraken rond deze adviesverlening worden opgenomen in een samenwerkingsprotocol dat momenteel in opmaak is. Het ontwerp van samenwerkingsprotocol bevat de volgende passage over de adviesverlening:

‘Indien de dienst Economische Migratie al tijdens de aanvraagprocedure een advies heeft ingewonnen bij deze experts, dan beoordeelt de dienst of het opportuun is om nogmaals een advies in te winnen. Een tweede advies kan bijvoorbeeld opportuun zijn indien de verweerder bijkomende (technische) argumenten aanreikt waar de expertise van een specifiek beleidsdomein nodig is om deze te beoordelen.’

Voor deze adviesverlening zal er, omwille van administratieve eenvoud, geen apart orgaan worden gecreëerd (gelijkaardig aan REOV) waarbij leden worden aangeduid (zie Ministerieel Besluit van 21 december 2018 betreffende de samenstelling van de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen): in de plaats daarvan zullen de personeelsleden van de bovenvermelde instanties kosteloos een advies verlenen. Het decreet van 15 oktober 2021 als het ontwerpbesluit hebben immers geen budgettaire impact op de Vlaamse Overheid.

De dienst Economische Migratie heeft reeds een jarenlange samenwerking opgebouwd met een aantal instanties (waaronder het agentschap Sport Vlaanderen, de Federatie der Belgische Diamantbeurzen vzw en de dienst van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie die belast is met het toezicht op de diamantsector) waaraan een informeel advies wordt gevraagd voor de sportdossiers en de dossiers inzake diamantairs. Bij de uitwerking van het nieuw beleid wordt deze adviesverlening verankerd in het ontwerpbesluit.”

Er hoeft weliswaar niet noodzakelijk een apart adviesorgaan te worden tot stand gebracht, maar in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering zouden wel, wanneer gebruik wordt gemaakt van de machtiging in artikel 10, vierde lid, van het decreet van 15 oktober 2021, de basisvoorwaarden voor de aanstelling van de experts moeten worden geregeld, zodat dit niet kan worden open gelaten voor de toekomst en in dat verband niet kan worden volstaan met een verwijzing naar een nog te sluiten samenwerkingsprotocol.

Eenzelfde opmerking dient te worden gemaakt bij artikel 14, tweede lid, van het ontwerp.

Artikel 11

13. In artikel 11, eerste lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een lijst kan opstellen van organisaties uit de Vlaamse, culturele of artistieke sector die in aanmerking komen voor een samenwerking als vermeld in artikel 8, eerste lid, 1°, van het decreet van 15 oktober 2021. In artikel 11, tweede lid, van het ontwerp, wordt het de bevoegde overheid mogelijk gemaakt om op een gemotiveerde wijze af te wijken van de lijst die wordt vermeld in artikel 11, eerste lid.

Het bepaalde in artikel 11, eerste lid, van het ontwerp, komt neer op een intentieverklaring van de Vlaamse Regering met betrekking tot de uitoefening van een bevoegdheid waarover zij ook zonder dergelijke bepaling beschikt. Dergelijke intentieverklaring hoort niet thuis in het ontwerp en is bovendien overbodig. Rekening houdend met de samenhang die bestaat tussen het eerste en het tweede lid van artikel 11 van het ontwerp, kan ook het laatstgenoemde lid niet worden behouden. De betrokken bevoegdheid om af te wijken van de lijst zou wel kunnen worden toegekend in het besluit van de Vlaamse Regering waarbij de beoogde lijst effectief door haar wordt vastgelegd.

Artikel 17

14. In artikel 17, 2°, c), van het ontwerp, wordt verwezen naar “een startkapitaal van 18.600 euro als vermeld in artikel 5, § 1, eerste lid, 2°, a) van het [decreet van 15 oktober 2021]”. In de laatstgenoemde bepaling wordt evenwel geen startkapitaal van 18.600 euro vermeld, doch wel in artikel 7, eerste lid, van hetzelfde decreet. Er lijkt derhalve naar artikel 7, eerste lid, van het decreet, te moeten worden verwezen.⁶

Artikel 20

15. In het ontworpen artikel 3 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1970⁷ wordt gerefereerd aan de toepassing van artikel 2 van de wet van 19 februari 1965 ‘betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen’. De wet van 19 februari 1965 wordt evenwel vanaf 1 januari 2022, zijnde eveneens de datum van inwerkingtreding van het ontworpen besluit, opgeheven door artikel 35 van het decreet van 15 oktober 2021, wat het Vlaamse Gewest betreft. Aan de gemachtigde werd derhalve gevraagd waarom in het ontworpen artikel 3 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1970 nog wordt gerefereerd aan de toepassing van artikel 2 van de betrokken wet. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“De verwijzing naar art. 2 van de wet van 19 februari 1965 wordt behouden gezien de andere gewesten en de Duitstalige gemeenschap zich nog beroepen op deze rechtsgrond terwijl het Vlaams Gewest zich vanaf 1 januari 2022 gaat beroepen op het decreet van 15 oktober 2021. Om die reden wordt een wijziging (aanvulling) aangebracht aan het KB van 24 augustus 1970 en wordt dit niet opgeheven.”

⁶ Zie ook artikel 3, tweede lid, 6°, van het ontwerp.

⁷ Koninklijk besluit van 24 augustus 1970 ‘tot invoering van een afwijking van de voorwaarde van nationaliteit gesteld bij artikel 428 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het voeren van de titel en de uitoefening van het beroep van advocaat’.

Gelet op de hiërarchie der normen staat het niet aan de Vlaamse Regering om de toepassing te behouden van een wetstekrachte norm na de datum van opheffing ervan waartoe door de decreetgever werd besloten. De exclusiviteit van de bevoegdheidsverdeling sluit bovendien uit dat het Vlaamse Gewest dit voor andere deelstaten zou doen. De zinsnede “artikel 2 van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen en” moet derhalve worden weggelaten in het ontworpen artikel 3 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1970.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME